

הפורתח בכל יום..

הניוז היומי של דרשו.

Dirshu
דרשו ד' ועוזו
קרן עולמית לחינוך
ועידוד לימוד התורה

יום רביעי ד' טבת תש"פ | דף היומי בבלי: גדה ע.
דף היומי בהלכה: מתחילת סימן תנ"א עד אמצע סעיף א' "ואפילו אם ימלאום גחלים".
מוסר: שמירת הלשון - שער התורה פרק ג' 'גם מיום' עד פרק ג' 'ומי שאין'.
קנין חכמה הלימוד השבועי: חובת הלבבות שער אהבת ה' פרק ז עד עד סוף הספר

היכן מקבלים כרטיסים למעמד סיום הש"ס ב'יד אליהו'? | "העולם משועבד ללומדי תורה" - סיפור מדהים מכלי ראשון | 1795

סיום הש"ס ההיסטורי ב'יד אליהו'

סיום הש"ס ההיסטורי ב'יד אליהו' מתקרב - חלוקת הכרטיסים יוצאת לדרך!

ב'דרשו' מפצירים בציבור: "מי שלא קיבל הודעה על זכאותו לכרטיס, מתבקש שלא לפנות למוקדי החלוקה. הכרטיסים ספורים ומדודים, ולא נשאר אפילו כרטיס אחד פנוי"

שעשינו מאמצים להוספת מקומות באמצעות ניצול מלא גם של מתחם הרחבה שבמרכז האולם והוספת כמה מאות מקומות ישיבה, עדיין אין לנו כל אפשרות לענות לפונים הרבים.

"אני מזכירים לציבור שמספר נבחני 'דרשו' עולה פי כמה וכמה על מספר המקומות ב'יד אליהו', ולכן רוב נבחני 'דרשו' לא קיבלו כרטיסים, על אחת כמה וכמה מי שעדיין לא זכו להשתתף בתוכניות הארגון ולהיבחן במוקדי הבחינה שלנו. לא מדובר בעניין של חוסר רצון לילה לענות בחיוב לכל הפונים, אלא פשוט מגבלות פיזיות ודרישות אבטחה קפדניות שאינן מאפשרות לנו לחלק כרטיסים נוספים.

"לכן אנחנו מבקשים מהציבור בכל לשון של בקשה, אנא כבדו את העובדה הזאת, ומי שלא קיבל הודעה ברורה על כך שהוא זכאי לכרטיס, מתבקש שלא להגיע למוקדי החלוקה ולנסות את מזלו, כי כל כרטיס ממוספר וסגור בתוך מעטפה עם שמו ופרטיו של מי שזכאי לו, ורק הוא זה שיכול לקבל אותו במוקד החלוקה".

אחרי המעמד הכביר של סיום הש"ס שהתקיים במוצאי שבת קודש ב'בנייני האומה' בירושלים, והיווה יריית הפתיחה לשרשרת סיומי הש"ס המפוארים שעורך 'דרשו' ברחבי העולם, מתקרב המעמד המרכזי וההיסטורי שיתקיים בעז"ה בהיכלי 'יד אליהו' בתל אביב, ביום חמישי י"ב טבת, בראשותם של מרנן ורבנן אדירי התורה וגדולי החסידות שליט"א.

בימים אלו החלה חלוקת הכרטיסים לזכאים, שקיבלו הודעה כי ממתין להם כרטיס במוקד החלוקה הקרוב לביתם, והציבור מתבקש לעיין בקפידה בהוראות, ולהתעדכן בימי ושעות החלוקה, כדי למנוע עגמת נפש ואבדן הזכאות לקבלת הכרטיס, במקרה של אי הופעה במועד שנקבע.

ב'דרשו' מפצירים בציבור הרחב: "הכרטיסים לאירוע ספורים ומדודים. אנחנו מודעים לכך שאנשים רבים מאוד מנסים להשיג כרטיסים, הפניות למשרדי ולעובדי 'דרשו' אינן פוסקות ואנשים כל הזמן פונים ומבקשים כרטיסים, אבל לצערנו מספר המקומות בהיכלי 'יד אליהו' מוגבל לעשרת אלפים איש בלבד, ולמרות

חלוקת הכרטיסים תתקיים
ביום חמישי ה' טבת ובמוצש"ק ויגש ז' טבת בלבד
בין השעות 19:00-22:00
לאחר מועדים אלו כרטיסים שלא נלקחו יועברו לממתינים אחרים

מוקדי חלוקה לאירוע שיום הש"ס ביד אליהו

טלפון	כתובת מוקד החלוקה	שם אחראי מוקד	קוד מס'	שכונה	עיר
0527618540	מבוא יוטבתא 1 קומה 4	בקר	1	רמת אשכול והאזור	ירושלים
026516599	משקלוב 17 דירה 9 קומה 4	כהן	2	הר נוף	ירושלים
0527675771	פרנק 3 קומה 1.5	נוסבכר	3	בית וגן	ירושלים
0504107988	יחזקאל 32 כניסה ב' קומה 3	קורפו	4	גאולה והאזור	ירושלים
0548402013	צוקרמן 10 קומה 7	דונט	5	נווה יעקב	ירושלים
026520781	עמרם גאון 18 קומה 2	וינברגר	6	גבעת שאול	ירושלים
808005402	המ"ג 38 כניסה ב' קומה 1	וולדמן	7	רוממה והאזור	ירושלים
025867134	מורנגנטאו 23 קומה 2	כהן	8	רמות	ירושלים
025871371	ברכת אברהם 20 דירה 8 קומה 4	וולדמן	9	רמת שלמה	ירושלים
	אלקנה 8 קומה אחרונה	אלבז	10	עזרת תורה והאזור	ירושלים
0527628082	שטרן 31 דירה 1 קומה מינוס 4	ווסר	11	קרית יובל	ירושלים
0504150434	רב אשי 5 דירה 4 קומה 1	זנגר	12	ויזניץ-ומשכנות	בני ברק
036195880	הושע 7 דירה 1 קומה 1	שליטא	13	רמת אלחנן-רמת אהרן ושיכון ה'	בני ברק
0504128780	הרב שר 3 פינת בן פתחיה קומה 2	טופר	14	מערב העיר- והאזור	בני ברק
0526160520	קובלסקי 13 דירה 6 קומה 2	שטרן	15	קרית הרצוג-פרדס כץ	בני ברק
029990923	אור שמח 32 דירה 6 קומה 1.5	חשוין	16	קריה	בית שמש
0504102072	נחל רפאים 38 דירה 4 קומה 2	פוקס	17	רמה א	בית שמש
029910408	נהר הירדן 15 דירה 19 קומה 4	פרידמן	18	רמה ב	בית שמש
0533107864	עידו הנביא 2 דירה 12 קומה 4	שפירא	19	רמה ג	בית שמש
0504141386	נתיבות המשפט 83 דירה 17 קומה 2	ידלר	20		קרית ספר
0533116878	הריטב"א 24 דירה 25 קומה מינוס 3	כהן	31	גרין פארק חפציבה נאות הפסגה	קרית ספר
0527643122	יהודה הנשיא 30 דירה 24 קומה 5	פריזנט	21		ברכפלד
0527168435	אדמורי ויז'ניץ 4 דירה 9 קומה 2	זלוטניק	22	A-B	ביתר
0548539035	רבי עקיבא 9 דירה 10 קומה 1	ויינברג	23		אשדוד
0527622508	רמב"ם 21 דירה 10 קומה 2	ברליון	24		אלעד
0583229898	קהילות יעקב 2 דירה 11 קומה 2	ריזה	25		פתח תקוה
089971347	תפוח 7 דירה 10	ענדאן	26		ערד
0533120619	ר' טרפון 18 דירה 22 קומה 6	ברנשטיין	27	קרית צאנז	נתניה
0548449418	ארלזרוב 25 דירה 4 קומה 1	וובר	28	הדר-נווה שאנן	חיפה
049849029	התמר 10	מן	29		רבסיים
0527664506	נורדאו 2 דירה 8 קומה 2	הלפרין	30		רחובות

הערים דלהלן מקבלים את הכרטיסים בדוכן שביד אליהו: קוד מס' 0

שכונות פריפריה ירושלים.

אופקים. אספר. אפרת. אשקלון. באר שבע. בית חילקיה. בת ים. גבעת זאב. גני תקוה. זכרון יעקב. חדרה. חולון. חצור הגלילית. טבריה. יבנה. יסודות. ירוחם. כוכב יעקב. כרמיאל. לוד. מגדל. מתתיהו. נס ציונה נצרת עילית. נתיבות. עמנואל. עפולה. צפת. קרית ארבע. קרית אתא. קרית גת. קרית יערים. ראשון לציון. רעננה. תל אביב. תפרח.

בשעה 14:00 הגיע הגר"מ שטרנבוך שליט"א עם נכדו לבנין שלנו. והנה להפתעתי, בדיוק באותו רגע הגיע רכב, ומתוכו יצא אדם שהציג עצמו ואמר: "שלום, אני טכנאי של חברת המעליות..."

"העולם משועבד ללומדי תורה" - סיפור מדהים מכלי ראשון

[מאוחר יותר הוברר לי, שאכן אחד השכנים דיווח לחברה שהמעלית מושבתת, אך לא העלה על דעתו שטכנאי החברה יגיע בשעה כזו, שאיננה כלולה בשעות העבודה הרשמיות של המשרד. גם אם מגיעים, הם מבקשים מחיר יקר של "תעריף 2"]. הפניתי אותו לראש ועד הבית, והוא הראה לו את חדר המעלית הנ"ל. הטכנאי ירד, אחרי דקה חזר ואמר: "זה רק פיוז אחד. החלפתי אותו והכל בסדר"... הוא לא ביקש אפילו שקל אחד. במשך כל אותו זמן, הרב שטרנבוך יצא מן הרכב והתקדם לאיטו עם נכדו לכיוון הבנין שלנו. כאשר הוא נכנס לבנין, המעלית כבר פעלה...

אבל זו רק ההתחלה...

הרב יצא מהמקוה כעבור מחצית השעה, עלה חזרה במעלית ויצא לרכב שהחזירו לביתו. כעבור מספר דקות רציתי לעלות לאחת הקומות העליונות בבנין. הזמנתי את המעלית, ולתדהמתי היא נתקעה ולא פעלה!...

העולם משועבד ללומדי התורה! לכבוד הרב - המעלית פעלה, וכששב לביתו המעלית חזרה להיות מושבתת.

וזה עוד לא הכל... כעבור שעה הגיע הרה"ג רבי נחשון שילר שליט"א לבנין שלנו על מנת לשהות ביו"ט אצל אחד מבני משפחתו המתגורר בבנייננו. כשהוא הגיע, המעלית חזרה לפעול והוא עלה לקומה המבוקשת. לאחר מספר דקות שוב המעלית הפכה להיות מושבתת...

אך לקח נוסף יש כאן: כאשר אדם מוכן לעשות כל מאמץ ולמסור נפש עבור קיום מצוה - אזי משמים יסייעו בעדו לקיים את המצוה. מסופר על הגאון רבי חיים שטיין זצ"ל ראש ישיבת טלז בארה"ב, שבשעת המלחמה הדליק בכל ערב נרות חנוכה, ולילה אחד נאלץ לברוח ברכבת, והנסיעה התארכה. הרב היה מודאג שלא יצליח להדליק בלילה זה את נרות החנוכה, בפרט שהיה זה הלילה האחרון בו מדליקים את כל שמונת הנרות.

לפתע, בתוך הדחוק והצפיפות שהיו ברכבת, ניגש אליו גוי זר ושאלו: "האם אתה זקוק לנרות?" והושיט לו חנימם אין כסף חבילה עם שמונה נרות... תלמידי ברבות הימים אמרו שכנראה היה זה אליהו הנביא... לימים פגש אותו הגה"צ רבי יצחק ארלנגר שליט"א ושאלו האם הסיפור היה אמיתי.

ענה הרב: "אכן כן, אך לא היה זה אליהו הנביא, אלא דע לך - מי שמתאמץ למען קיום מצוה, משמים יסייעו לו בקיומה!"

את המעשה דלהלן שיגר אלינו הרה"ג ר' ישראל חיים בלומנטל שליט"א, מגיד שיעור בכולל יד מרדכי בשכונת הר נוף בירושלים, ואנו מעתיקים את דבריו ככתבם וכלשונם.

לפני כמה שנים פנה אחד השכנים שלי לרופא בגלל בעיית פטריות ברגליו. הרופא אמר לו: "זה בגלל שאתה הולך למקוה"... הלה, שהיה יהודי בעל אמצעים, החליט לבנות לעצמו מקוה פרטי. הוא הזמין רב פוסק הלכה ובהתייעצות רציפה איתו הוקם ונבנה המקוה בשטח 13.45. אחר כמה שנים הלה עבר דירה, ואדם אחר רכש את הדירה ואת המקוה.

עד כאן ההקדמה, ומכאן מתחיל סיפורנו:

לפני כשנתיים הגיע אלי בנו של הגאון רבי משה שטרנבוך שליט"א, וסיפר לי כי אביו הגאון שליט"א [המתגורר סמוך אלינו] נחלש מאוד, ולכן לא נעים לבניו להביאו למקוה הציבורי, כאשר צריך לסייע לו בכל הפרטים הקטנים על כל צעד ושעל לעיני מי שנוכח במקוה באותו זמן, ולכן הוא מבקש שנאפשר לו לטבול במקוה הפרטי שבבנין שלי. בעל המקוה הסכים כמובן בשמחה, ומאז הרב מגיע מדי ערב שבת ויו"ט לטבול אצלנו.

אך דא עקא - המקוה נמצא בקומה אחת מתחת פני האדמה וצריך לרדת לשם כ-30 מדרגות, והרב לרוב חולשתו אינו יכול לרדת במדרגות. לכן נכדו מגיע לפניו, תופס עבורו את המעלית, והרב יורד במעלית לקומת המקוה.

בערב חג הסוכות תש"פ, הרחתי ריח חריף של גומי שרוף בחדר המדרגות. קראתי לידידי שהוא ראש ועד הבית אצלנו, ויחדיו בדקנו מהיכן מגיע הריח החריף. למרבה הצער, התברר שהריח מגיע מחדר הבקרה בו נמצאת מערכת ההפעלה של המעלית. מכיון שחששנו מאוד מפני הסכנה שבדבר, ניתק ראש ועד הבית את המעלית ותלה פתק בכניסה לבנין שהמעלית אינה פועלת.

כל זה היה בשעה 13.45 בערב חג הסוכות. מכיון שהגר"מ שטרנבוך עדיין לא הגיע לטבול באותו יום, צלצלתי מיד לביתו הודיע לבני הבית שלא יביאוהו כי המעלית מקולקלת.

לאחרי שתי דקות מתקשר אלי נכדו בחזרה ואומר: "הרב החליט שהוא כן מגיע וטובל, כי זה ערב יו"ט, והוא יעשה מאמץ לעלות ולרדת את המדרגות.

בשעה 14.00 הוא אכן הגיע ברכבו עם הרב, והנה להפתעתי, בדיוק באותו רגע הגיע רכב, מתוכו יצא אדם שהציג עצמו ואמר לי: "אני מחברת המעליות, קבלתי קריאה לתיקון המעלית בבניינכם".

"תפקידנו להאמין ולדעת בידיעה ברורה שגם הניסים הנסתרים, שהם הנהגת הטבע כביכול, גם הם נסים מאתו יתברך. ומי שאינו מאמין בזה, אומר הרמב"ן, אין לו חלק בתורת משה"

משאו של מרן הגאון רבי משה הלל הירש שליט"א, ראש ישיבת סלבודקא, במעמד 'סיום הש"ס' של 'דרשו' בבנייני האומה בירושלים

גם זה תמוה, מדוע הגיע לו שייאסף קודם זמנו בגלל מעשה זה. אלא הפשט הוא, שכל אדם עלול להגיע חלילה למצבים שבהם הוא מתחייב מיתה בידי שמים, אם זה על ידי צער שהוא עלול לגרום ליתום ואלמנה בלי שיתכוון לכך, ואם בסיבות ועניינים אחרים שייגרם לו שיתחייב מיתה בידי שמים, אבל הזכויות שיש לאדם מגנות עליו לא רק מהעונש על החטא, אלא גם מהחטא עצמו, ולכן אדם שיש לו זכויות משמים מצילים אותו שלא יגיע לידי כך שיתחייב חלילה מיתה בידי שמים.

"אבל אתה, אמר רבי יוסי לבנו, אתה הפסדת את כל הזכויות שלך, כמו שנאמר ביעקב אבינו ע"ה, שאמר על עצמו 'קטונתי מכל החסדים', ובתרגום מבאר שהזכויות שלו קטנו. וזה מה שאמר רבי יוסי לבנו, אחרי שנעשה לך נס והוצאת תאנים קודם זמנם, הרי אתה חשוף חלילה להיכשל בעניינים שבהם תתחייב מיתה בידי שמים.

"מצד שני, מי שממשיך ללמוד את הגמרא ומגיע לדף הבא, מוצא שורה ארוכה של ניסים שנעשו לרבי חנינא בן דוסא, כשהנס המפורסם מביניהם הוא זה שאירע עם בתו שהדליקה בטעות נר עם חומץ ואמר רבי חנינא 'מי שאמר לשמן ויידלק יאמר לחומץ ויידלק' ואכן היה כדבריו ודלק הנר כל השבת כולה.

"אלא שעל רבי חנינא בן דוסא לא מצאנו שום טענה, ואף אחד לא בא לומר לנו שחלילה נפגעו זכויותיו בגלל הניסים שנעשו על פי מאמרו בהזדמנויות רבות. צריכים אנחנו להבין במה נשתנו שני הצדקים הללו, שהאחד התנקז זכויותיו והאחר יכול היה להמשיך ולחולל ניסים במאמר פיו, ונתקיים בו 'צדיק גוזר והקב"ה מקיים' כל כך הרבה פעמים.

"אלא הפשט הוא לכאורה, כמו שכתב הרמב"ן, שבאמת אין טבע בעולם, והכל הוא נס, אלא שהקב"ה עושה שני סוגי ניסים, נסים גלויים ונסים נסתרים. התפקיד שלנו זה להאמין בזה ולדעת בידיעה ברורה שגם הניסים הנסתרים, שהם הנהגת הטבע כביכול, גם הם נסים מאתו יתברך, ומי שאינו מאמין בזה, אומר הרמב"ן, אין לו חלק בתורת משה.

"והנה באמת מי שמטריח את קונו לעשות לו ניסים מאבד מזכויותיו, אבל רבי חנינא בן דוסא היה חי במצב כזה שהוא הכיר בהכרה עמוקה בכך שהעולם הזה כולו ניסים, ולא היה אצלו שום הבדל בין הטבע - הניסים הנסתרים, לבין הניסים הגלויים, ולכן

השמחה היא לא רק למסיימי הש"ס, אלא לעולם כולו. אם יש יותר תורה שנלמדה, אזי יש יותר השראת שכינה, יש יותר סייעתא דשמיא בעולם - לכל אחד ואחד.

"ובאמת, סיום הש"ס בחנוכה יש בזה משהו מיוחד בזה, זה מבטא יותר מכל את הקשר של התורה עם חנוכה.

"הגמרא אומרת: 'אמר רב הונא, הרגיל בנר הווין ליה בנים ת"ח', אומר רש"י 'נר מצוה ותורה אור', כלומר, במצווה של נר יש תורה. הגמרא ממשיכה ואומרת כי 'הזהיר במזוזה זוכה לדירה נאה, הזהיר בציצית זוכה לטלית נאה, הזהיר בקידוש היום זוכה וממלא גרבי יין'.

"כל הציורים של הגמרא מבטאים צורה שבה כשיהודי עושה מצווה, הוא זוכה להדר בה עוד יותר לאחר מכן. לעומת זאת, בציור של 'הזהיר בנר' לכאורה נראה הפוך: הנר מביא את התורה, לא התורה מביאה את הנר. והעניין הזה צריך ביאור...

"עוד צריך לתת את הדעת על דבר מעניין מאוד שיש בחנוכה. אנחנו יודעים שהסמל של החג זה הנר, הנס של השמן שהספיק לשמונה ימים, כל יום ויום אנחנו מדליקים נרות והכל זכר לנס שזהו הסמל של החג. מאידך, ההודאה שלנו ב'על הניסים' היא בעיקר על המלחמות, ורק בסוף כתוב 'והדליקו נרות בחצרות קדשך', ומעניין עוד יותר לציין שישנן נוסחאות של 'על הניסים' שבהן לא מופיע בכלל עניין הנרות שהדליקו בחצרות ה', וכך גם לא הוזכר עניין זה בנוסח של הרמב"ם.

"לכאורה הדבר תמוה מאוד, שהרי זה הסמל של החג, המצווה שציוו אותנו חכמים לקיים בחנוכה היא סביב עניין זה של הדלקת הנר, ואילו ההודאה היא בכלל על עניין אחר, על המלחמות...

"כדי להבין זאת, צריכים אנו לחלק את כל עניין הניסים לשניים: הגמרא ב'תענית' מספרת שרבי יוסי דמן יקרת, היו לו פועלים בשדה, והיה צריך להביא להם אוכל, אבל הוא איחר להגיע לשדה, ולכן ניגשו הפועלים לבנו ותבעו לקבל את מזונם. נענה להם הבן ופנה לעץ התאנה שעמד בסמוך באמרו: 'תאנה תאנה תני לנו פירותיך', ויצאו תאנים בדרך נס מהעץ קודם זמנם, ומהם אכלו הפועלים. לאחר מכן הגיע רבי יוסי וששמע את המעשה שנעשה עם עץ התאנה, אמר לבנו: אתה הטרחת את קונך להוציא פירות לפני זמנם, לכן גם אתה תיאסף מן העולם הזה קודם זמנך.

"אבל איך נוכל להגיע להכרה כזאת, להתבונן בדבר שהוא טבעי לכאורה ולהבין שהוא נס של ממש? רק על ידי התורה, כמו שאמרו חז"ל שאדם הלומד תורה השכינה שרויה בו, ואם השכינה שורה בתוככי לבו של אדם, הוא יכול כמובן להרגיש ביתר שאת את הקדוש ברוך הוא, הוא נהיה אדם רוחני יותר ומבין טוב יותר שהכל זה נסים ושאינן טבע בעולם. ולכן מי שזוכה לבנים תלמידי חכמים, זוכה שבבית שלו ידעו להתבונן בנרות החנוכה כדבעי, עם ההכרה העמוקה שכל הטבע הוא נס גדול של הקב"ה. ולכן הרגיל בנר, זוכה לבנים תלמידי חכמים ואז תהיה מצוות הדלקת הנר בביתו נעשית באופן מהודר יותר, כמו בטלית ובקידוש היום... "וזהו הקשר המיוחד בין סיום הש"ס לימי החנוכה, כי מי שלמדו את הש"ס כולו, מסכת אחרי מסכת, בוודאי יש להם ראייה רוחנית יותר, השכינה שורה בתוכם, הם במדרגה אחרת לגמרי, ולכן הם יכולים לקיים את מצוות נר חנוכה בהידור גדול יותר, על ידי ההכרה שהכל זה נסים מאתו יתברך. ובוודאי שאחרי שלמדו את הש"ס פעם אחת, החיוב עליהם גדול עוד יותר ללמוד אותן פעמים נוספות, ביתר שאת, עם תוספת עיון וחזרה, במדרגה גבוהה יותר כיאה לאדם שהוא רוחני יותר ושהשכינה שורה בתוכו. ועל ידי לימוד הש"ס בדרגה גבוהה יותר יזכו ללמוד שוב בדרגות גבוהות עוד יותר ויגיעו לשלמות בעבודת ה' במהרה בימינו אמן.

הביא לדפוס: יעקב א. לוסיטיגמן

כשהוא ביקש שיידלק החומץ, לא היה בזה שום חידוש לעומת המצב שבו דולק השמן, כי באמת גם שמן לא אמור לדלוק, אלא שהקב"ה עשה נס שיידלק ולכן גם החומץ דולק בנס, באותה הרמה. "לפי זה נוכל להבין את העניין של חנוכה והנוסח של 'על הניסים'. כי בשעת המלחמה זכו החשמונאים לכאלו ניסים מופלאים שנמסרו גיבורים ביד חלשים ורבים ביד מעטים וכו', ובמהלך המלחמה הם למדו לדעת שהכל זה נסים מאתו יתברך, גם הטבע עצמו הוא נס של ממש, שבעיניהם היה כמו נס גלוי, ועל כן כשהגיעו לאחר המלחמה לבית המקדש והשמן דלק שמונה ימים, זה לא היה חידוש גדול בעיניהם, כי הם כבר הגיעו להכרה שבאמת הכל נס, וגם אם שמן דולק רק לילה אחד כמו השיעור הרגיל שהוא אמור לדלוק, גם זה נס לא פחות גלוי מהעובדה שהשמן הזה יידלק שמונה ימים.

"לכן כשבאו להודות על הניסים, הם הודו על המלחמות, שבהם הם ראו את הנס, אבל כשדלק השמן הם כבר היו במצב כזה שזה לא היה בעיניהם נס מיוחד ולכן לא היה צורך כל כך להודות על זה במיוחד, יותר מכל הניסים האחרים שקורים בכל יום ובכל רגע.

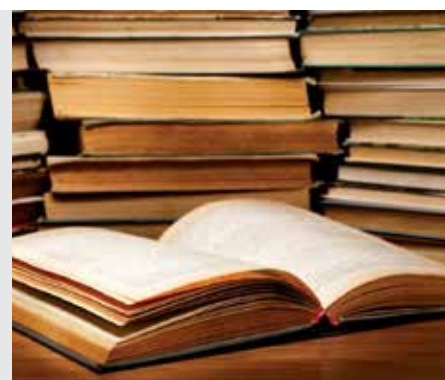
"גם אנחנו, כשאנחנו מדליקים נרות ואנו מתבוננים בהם לאחר הדלקתם, אנחנו צריכים להכיר בכך שזה שהשמן דולק, זה נס. כי הכל זה נסים גלויים ונסתרים.

077-2222-666 או *4992

קו השיעורים של 'דרשו' - לחייג, ללמוד, לדעת

כחובב ספרים מושבע סקר האברך את ההיצע, וגילה עשרות ספרים שבהחלט היה חפץ בהם. רשם לעצמו את התאריך ופנה לדרכו. אבל יום אחד לפני התאריך המיוחל החלו הרהורים להתגנב ללבו...

מעשה:

בהם... רשם לעצמו בלוח השנה את התאריך ועזב את המקום. ככל שהתקרב היום המיוחל עלצה נפשו מהשלל... אך יום אחד לפני התאריך חשב לעצמו: הן אמת שלפי ההלכה מותר לי לקחת מאותם ספרים [שמעמדם ההלכתי היה כהפקר], אבל אני לא רוצה ליהנות מספר שאדם הצטער עליו. יהודי פלוני, אברך פלמוני, השקיע כסף בספר, איבד אותו והצטער עליו - אז שאני אהנה ואקצור את פירות הצער הזה?

לפני כמה שנים צדה את עיניו של אברך מתושבי לייקווד מודעה בבית כנסת מקומי. על השולחן הסמוך נערמו ספרים שונים שאנשים שכחו במקום, והגבאי מודיע שכל ספר שלא יינטל עד תאריך פלוני יהפוך להפקר, וכל הרוצה יבוא וייטול. כחובב ספרים מושבע, וגם כמי שאין הפרוטה מצויה בכיסו, מיהר לסקור את ההיצע וגילה עשרות ספרים שבהחלט היה חפץ

למעשה:

למחרת הגיע מיודענו להתפלל כהרגלו בשטיבלאך הידועים של סאטמאר ברחוב פורעסט. על המדף מול עיניו נח שם סידור קטן. הוא נטל אותו בחום, קירבו אל ליבו והעניק לו נשיקה הגונה... חודשים ספורים קודם לכן נאבד לו הסידור היקר הזה. הוא לא היה יקר ממונית, כי אם רגשית. תפילות רבות השקיע בסידור הקטן הזה, שכה היה חביב עליו. יום אחד לאחר התפילה כאן בשטיבלאך

שכח אותו במקום, ומאז נעלם כאילו בלעתו האדמה. מדי פעם היה עורך סיור בבית הכנסת, מגשש פה ושם, מנסה לאתר אותו - אך לשווא. והבוקר, הסידור הזה בא לקראתו בהפרש של פחות מיממה מהחלטתו שלא ליהנות מספרים שאחרים הצטערו על אובדנם...

(הרב ישראל למברגר מוסף שב"ק ויגש תשע"ז)

השונות היומי

קיבלה על עצמה הפרשת חלה כסגולה, האם יוצאת ידי קבלתה בהפרשה מעיסה שחלקה עשוי לבישול?

משולחנו של הרה"ג רבי מרדכי הלוי שוורצבורד שליט"א מורה הוראה 'נאות שמחה' - מודיעין עילית

מה שיש לדון הוא ע"פ מש"כ החלת לחם (סי' ח' סקי"ט) שאין להפריש מעיסה כזו על עיסה שיש בה שיעור שאופה את כולה, כיון שעיסה זו חיובה מחמת גזירה שמא ימלך ונחשב מן הפטור על החיוב כלפי עיסה שחייבת בחיוב גמור, א"כ יתכן שלא יצאה ידי קבלתה.

ונראה שכוונת קבלתה היא על כל מה שחייב בברכה, ולא נתכונה לחילוקי דינים. ובכל קבלה והנהגה טובה יש להתנות בפירוש שיהא בלי נדר.

שאלה: אשה קבלה עליה לעשות הפרשת חלה כל שבוע לזכות קרובתה שתזכה לזיווג הגון במהרה, ורוצה לעשות בצק בשיעור חלה, כאשר את חלקו תאפה ומרובו תטגן סופגניות בשמן עמוק. האם באופן זה תפריש בברכה, והאם מועיל הדבר לצאת ידי קבלתה?

תשובה: הנה להלכה, עיסה שעשויה לבישול, אם אופים חלק ממנה חייבת בחלה בברכה ויש להפריש לאחר שאפתה את החלק המיועד לאפייה.

* דף היומי בבלי

* דף היומי בהלכה

* ווארט או סיפור לפרשת השבוע

* שידורים חוזרים מאירועי 'דרשו'

* סיפורי צדיקים ותוכניות מיוחדות

הכל במקום אחד

קו השיעורים של 'דרשו' *4992 או 077-2222-666

להתקשר לתורה מסביב לשעון

מאת הרבנים הגאונים שליט"א

הרב **מאיר שפרנק** שליט"א
הדף היומי בבלי • עברית

שלוחה 2/2

הרב **אליהו אורנשטיין** שליט"א
הדף היומי בבלי • עברית

שלוחה 2/1

הרב **אפרים סגל** שליט"א
הדף היומי בבלי • עברית-אידיש

שלוחה 2/3-4

הרב **אריה זילברשטיין** שליט"א
הדף היומי בהלכה • עברית

שלוחה 1

חדש

הרב **יצחק לובינשטיין** שליט"א
הדף היומי בבלי • אנגלית

שלוחה 2/6

הרב **מרדכי שלמה פריינד** שליט"א
הדף היומי בהלכה • אידיש

שלוחה 1/3/1

חדש

הר"ר **יחיאל גולדברג** הי"ד
עדכונים על סיום הש"ס • עברית/אידיש

שלוחה 6

הרב **יוסף מגנוז** שליט"א
הדף היומי בבלי • צרפתית

שלוחה 2/5

חדש

שידורים חוזרים

ממעמד סיום הש"ס בבנייני האומה ומאירועי דרשו

שלוחה 5

חדש

שידורים חיים

מעמד סיום הש"ס ביד אליהו

שלוחה 8

חדש

הר"ר **אברהם פוקס** הי"ד
הפותח בכל יום - המייל היומי של דרשו

שלוחה 3/1

הר"ר **יחיאל גולדברג** הי"ד
הפותח בכל יום - באידיש

שלוחה 3/2

חדש

קו השיעורים של 'דרשו' - לחייג, ללמוד, לדעת

חייגו: *4992 או 077-2222-666

האם מותר להשתמש בפסח בכלי המשמש לחמץ צונן בלבד?

שהשתמשו בה למרק חמץ, מותר לאכול את המאכל בפסח. ובכלי שבלע חמץ רק מכלי שלישי, יש להקל אף אם הכלי עדיין 'בן יומו' מבליעת החמץ.

וכלי חרס - לא ניתן להכשירם לשימוש בפסח, אך כלי מתכת - ניתן להכשירם לפסח בהגעלה, או בליבון, כפי הדין המתאים לכל כלי. אך בזמננו, שהכלים אינה כה יקרים כבעבר, רצוי שלא להכשיר כלי חמץ לפסח, אלא להשתמש בכלים מיוחדים לפסח, וכנהוג.

[שו"ע תנ, א, משנ"ב א, ב ויא, ושעה"צ י; ביאורים ומוספים דרשו, 1 ור 4]

כלי המשמש לחמץ צונן בלבד, ולא השתמשו בו כלל לחמץ חם, באופן שלא בלוע בו חמץ - מעיקר הדין מותר להשתמש בו בפסח, אך נהגו שלא להשתמש בו. וכלי שבלוע בו חמץ, אסור להשתמש בו, אף אם בלע את החמץ רק בעירוי מ'כלי ראשון'; וחובה לנקותו ולהצניעו. וראה להלן.

ולדעת הרמ"א, יש להחמיר אף בכלי שבלע חמץ רק מ'כלי שני', כגון כף שהכניסוה למרק חמץ שבכלי שני. ובדיעבד, אם השתמשו למאכל חם בכלי שבלע חמץ מכלי שני, כגון כף

כיצד יש לאחסן את כלי החמץ למשך ימי הפסח?

שישמש כתזכורת לאיסור החמץ; וכגון לנועלו ולהצניע את המפתח, או להדביק את דלתו בדבק.

והנוהגים להניח את כלי החמץ במקום שאינו מוצנע, אך גבוה במידה כזו שלא ניתן להגיע אל הכלים, וצריך לטפס על סולם וכדומה בכדי להגיע אליהם; וכתבו הפוסקים שאין למחות ביד הנוהג כן, אך רצוי להחמיר בדבר; ואף בכלים שרוב השימוש בהם הוא לחמץ צונן, כגון כוסות שתייה.

[שו"ע תנ, א, ומשנ"ב ה וז; ביאורים ומוספים דרשו, 2 ור 7]

בהמשך לאמור: מותר להשהות ברשותו כלי חמץ בפסח, ואין חובה למוכרם לגוי, משום שחמץ הבלוע בכלי אין בו איסור 'בל יראה' ו'בל ימצא'. ויש שהחמיר למוכרו לגוי, כ'הידור' בעלמא, שלא להשהות בביתו אפילו שמץ חמץ. ולכל הדעות, חובה לנקותם היטב לפני הפסח, כדי להסיר כל שארית חמץ הדבוקה בהם.

וכתבו ראשונים, שלמרות שמותר להשהות, חובה להצניעו במקום שלא משתמשים בו בפסח, ולסגור את המקום באופן

הנוהג להגעיל כלי מתכת חדש וביישל בו לפני ההגעלה - האם המאכל נאסר?

הכלי מבחוץ; ויש שהקלו אף להגעילו בעירוי מים רותחים מ'כלי ראשון'.

ויש שהקלו שלא להגעיל כלים חדשים כלל, מחמת שהשומן פגום, כנ"ל. ואם עבר וביישל בכלי מתכת חדש לפני הגעלתו - לכל הדעות המאכל אינו נאסר, אך כמובן, לדעת המחמירים, יש להגעיל את הכלי לפני השימוש הבא. וכלי חדש המשמש לצונן בלבד, לכל הדעות אינו טעון הגעלה.

[ביאורים ומוספים דרשו תנ, 5, וראה עוד שם]

כלי מתכת חדשים שמשחו אותם בשומן מן החי בשעת ייצורם, שהוא טרף - חובה להגעילם לפני השימוש, למרות שמסתבר שהשומן היה 'פגום' בשעת משיחתו. ויש מגדולי ישראל שהחמיר לעצמו אף ללבנם. ואף בזמננו, שרבים מהייצרנים אינם משתמשים בשומן מן החי אלא מן הצומח - יש להחמיר בדבר מספק.

ויש להגעיל את הכלי גם מבחוץ, וכלי גדול שלא ניתן להכניסו לכלי אחר לצורך הגעלתו - ניתן למלאו מים ולהרתים, ולהכניס לתוכו אבן מלובנת באופן שהמים יגלשו החוצה וירדו על דופן

* ב'איסורי הנאה' ישנו כלל שאם האדם 'רוצה בקיומו' של הדבר האסור - נחשב בכך כנהנה ממנו. וכמו בכל איסורי הנאה, גם בחמץ יש איסור 'רוצה בקיומו'. גרעין חיטה שלתתוהו במים וכתבו עליו כיתוב אומנותי כלשהו, ובעליו הניחוהו במקום הפקר, כדי שלא ימצאהו אדם במשך ימות הפסח - הרי זה אסור, מפני שהוא רוצה בקיומו של החמץ.
* מעיקר הדין מותר להשתמש בכלי חמץ לחימום מים לרחיצה, כביסה, וכיוצא בהן. אולם, למעשה, כלי המשמש לאכילת חמץ - יש להצניעו, ואין להשתמש בו בפסח כלל.

מה שלמדנו לפני מאה ימים:

מהי סיבת המנהג שה'בעל קורא' עולה לתורה לקריאת התוכחה שבפרשות בחוקותי וכי תבוא?

"שומר מצוה לא ידע דבר רע."

ולמנהג בני אשכנז, שמהעלייה השלישית עד העלייה השביעית לא עולה לתורה כי אם ישראל, ולא כהן ולוי, אזי אם ה'בעל קורא' כהן, או לוי, ינהגו כך: בפרשת בחוקותי, יאריכו את עליית הכהן, או הלוי, עד מעט לאחר התוכחה (ראה לעיל). וכאשר פרשיות בהר ובחוקותי מחוברות, וכן בפרשת כי תבוא, ישלימו את מספר שבעת העולים לתורה עד מעט לפני התוכחה (ראה לעיל), ואז יעלה ה'בעל קורא'.

[משנ"ב תכת, יז ריט, וביה"ל ד"ה בפסוקים, וד"ה בשמו; וראה עוד שם]

מנהג רוב ישראל, שלקריאת פסוקי התוכחה שבפרשת בחוקותי ושבפרשת כי תבוא, עולה ה'בעל קורא', ולא קוראים אדם אחר מהציבור, אף בהסכמתו, מחשש פן חלילה יחולו עליו הקללות שבתוכחה. וכל שכן שאין לקרוא לאדם אחר מהציבור ללא הסכמתו מראש, מחשש שימנע מלעלות, ויעבור על האזהרה הנ"ל - "מוסר ה' בני אל תמאס ואל תקץ בתוכחתו", וגם יענש חלילה בקיצור ימים, אשר זהו עונשו של מי שקוראים לו לעלות לתורה ואינו עולה. ובדיעבד, אם קראו לאדם אחר לעלות, אסור לו להימנע מלעלות, מפני כבוד התורה, ועל כך נאמר:

הלוח היומי

א' בטבת | רבי פנחס ב"ר ישראל בונים שרייבר זצ"ל, ר"י ברסלב, רו"כ דעת יוסף גאב"ד אשדוד, בעל דברי שפר

יארצייט:

תק"ץ: רבי משה זאב ב"ר אליעזר מרגליות זצ"ל, אב"ד טיקטין וביאליסטוק, בעל מראות הצובאות, אגודת אזוב וחידושי מהרמ"ז. תרל"ג: רבי יהושע אייזיק ב"ר יחיאל שפירא זצ"ל, (רבי אייזל חריף) אב"ד סלונים ועוד, בעל עמק יהושע, מרבה עצה, מרבה תבונה, נועם ירושלמי ועוד.

תרל"ז: רבי שרגא פייש ב"ר שמואל הלוי יונגרייז זצ"ל, אב"ד סעטשא.

תרנ"א: רבי גרשון חנוך העניך ב"ר יעקב ליינר זצ"ל, האדמו"ר מראדזין, בעל פתיל תכלת, סדרי טהרות, סוד ישרים ועוד.

תרצ"ג: רבי חיים שאול ב"ר אליהו הכהן דוויק זצ"ל, ראב"ד ארם צובא, בעל איפה שלימה, ספר ייחודים ועוד.

תשכ"ב: רבי שלום ב"ר שמואל רוקח זצ"ל, אב"ד סקאהל.

תש"ס: רבי יוסף אריה לייב ב"ר משה חיים זוסמן זצ"ל.

תשס"ב: רבי משה ב"ר שלום בלוי זצ"ל, אב"ד פרדס כץ-תל גיבורים, בעל משנת משה, נפש ברכה, זכרון שלום.

תש"ע: רבי פנחס ב"ר ישראל בונים שרייבר זצ"ל, ר"י ברסלב, רו"כ דעת יוסף גאב"ד אשדוד, בעל דברי שפר.

תשע"ג: רבי אליהו ב"ר אהרן רוט זצ"ל, משגיח ישי' בית שמעיה, בעל האר עינינו, במסילה העולה.

כיצד אפשר לחשוש מבלי לחשווד?

הצטרפו אלינו ללימוד היומי ב'חפץ חיים'

ראה בדקדוק את כל הפרטים ולא ידע את כל הנסיבות, ובכך לא יעלה בלבו ספק, אלא רק יחשוש כדי שידע לנהוג בזהירות. וכעין זה הביא בשו"ת לחפץ בחיים (ח"ד סימן ט) מדברי החרדים (פט"ו אות לג) שכתב, שאמרו חז"ל 'כל אדם יהיה בעיניך כליסטים ומכבדו כרבן גמליאל', והקשה החרדים, הרי אמרו חז"ל במקום אחר 'והוי דן את כל האדם לכף זכות?' ותירץ, שצריך שכל אדם יהיה בעיניו כצדיק גמור לכבדו בלב שלם, אבל לענין להישמר ממנו יחשדהו לרשע, וזה מה שאמרו חז"ל לענין איסור לשון הרע, שלא מקבלים לשון הרע אבל מיחש חיישינן כדי להישמר ממנו עכ"ל, מוכח מדבריו שהדרך לעשות כן היא, שבלבו לא יהיה עליו ספק כלל ויהיה בעיניו ובלבו כצדיק גמור, ורק לענין הנהגתו יש לו לחשוש.

בהלכות הנלמדות היום בחפץ חיים (רכילות כלל ה' סעיפים ג-ד) חוזר רבנו על הכלל הנוגע גם לגבי איסור לשון הרע, שכאשר הרכילות שהאדם שמע נוגעת אליו למעשה על להבא, הותר לו לחוש לכך בלבד, אך לא להאמין ולקבל את הדברים בלבו - "ולכן צריך להיזהר מאוד כששמע שאחד דבר עליו או עשה לו כך וכך, או רוצה לעשות לו כך וכך, שלא להאמין בדבר רק בדרך חשש בעלמא, דהיינו לשמור עצמו ממנו, ולא בגדר ספק, דמעמידין לאדם בחזקת כשרות ומסתמא לא עשה לו רעה ולא גנהו..."

כיצד אפוא יוכל האדם להיזהר בדבר זה, שמצד אחד הותר לו לחשוש חשש בעלמא, ומצד שני עליו להיזהר שלא יעורר חשש זה אפילו ספק בלבד? בביאורים ומוספים שבמהדורת 'דרשו' מביאים משו"ת תשובות והנהגות (יו"ד ח"א סימן תקנה), שהעצה לכך היא שילמד זכות כפי האפשר על השני, שאולי לא

כתב הג"ר זאב איידלמן: כאן בעולם הזה לא נראה הפרש כל כך גדול בין מדקדקים במצוות לשאינם מדקדקים, אבל לעולם הבא ההפרש הוא גדול מאוד, ואין אני בא לומר הבדל בין מקיים מצוות למי שאינו מקיים, שודאי ההפרש ביניהם ניכר וגלוי, אלא רק קצת יותר דיוק במצוה זה כבר משהו אחר לגמרי מאותה מצוה של אחר בלי הדיוק הזה! (רבי ועלוול דער איידלמן עמ' 58)

נשתדל לדקדק במעשי המצוות ונשתדל לקיים כל מצוה לכתחילה ועל הצד היותר טוב